

Január 28. demonstráció

Egyik legszomorúbb dolog a világon az oktan pusztítás.

1944-ben két, itt álló polgárházat földdel tett egyenlővé a bombázás. S most az utóddal ugyanez történt. Esztelenül elpusztítottak egy épületet, ami jogos gyökeret vert ezen a helyen, része volt annak a harmonikus képnek, amivé a Szt. Háromság tér vált a hetvenes évek végére.

Nincs elfogadható magyarázat erre a rémségre, ha csak az nem, hogy valakinek nem tetszett a ház, és volt hatalma, pénze, hogy megtegye, minden hiteles szakmai tiltakozás ellenére. Meggyőződéseim szerint etikai-, közösség elleni vétség ilyen szubjektív döntést hozni az ország egyik legemblematisabb terével kapcsolatban. Nincs magyarázat azért sem, mert a konferencia központ funkció -ami itt készülődik- sokkal inkább kialakítható lett volna a lerombolt házban, mint a visszaépülni készülő két kis polgárház díszlethomlokzata mögött.

És itt érkeztem el mondanivalóm lényegéhez. Az oktan romboláshoz szorosan kapcsolódó esztelen pénzköltéshez és környezetkárosításhoz. Ha ezt a házat értelmes vizsgálódás után átalakították volna konferencia központtá, nem kellett volna elbontani, a sítet valahova elszállítani és nem kellene egy vadonatúj házat sem építeni, annak környezetkárosító hatásait és a pénzköltést is elkerülve. A Vár egyéb -most felújításra, újra építésre szánt- helyeivel kapcsolatban is ugyanez a helyzet.

Azok a funkciók, amik ezekbe az újra felépített századfordulós házakba kerülnek nem csak, hogy feleslegesek, hanem kártékonyan változtatják meg a Vár kialakult és áhított környezetét. A minisztériumoknak egyértelműen a városban, az államigazgatásnak pedig a Kossuth téren volna a helye. Üres konferencia központ és irodaház elegendő van a városban is. A Vár a kultúra, a lakosság és a turisták nyitott otthona kellene legyen, nem pedig lezárt sétánnyal, biztonsági őrkkel védett, hatalmas épületekkel tarkított hely.

MEGBONTANI

Ennek a folyamatnak a pénzügyi és a környezetet károsító hatása óriási. A városban felhagyott minisztériumi épületek hasznosítása, az új épületek megépítése a szokottnál lényegesen magasabb áron, és a felkötöztetett dolgozók közlekedésének megoldása mind-mind oktan pénzköltés.

Manapság, mikor az egész világon nyilvánvalóvá vált, hogy környezetünk védelmében csak a legszükségesebbet szabadna építeni, a meglévő térkincset kellene hasznosítani, minimum elgondolkodtató a helyzet.

CSEK KELLENE GAZDÁLKODNI

A Várról való döntések - amik messze elkerülik a szakmai és lakossági nyilvánosságot- nem átgondolt funkcionális-, történeti- és építészeti viták eredményeképpen születtek. Az ok: visszaidézni egy elmúlt kort és kitörölni egy másik korszakot. Mintha valakinek csak nagyapja lett volna, apja nem.

Egész biztos, hogy a régi dicsőség felidézése fontosabb, mint az oktatás-, a szociális bérlakások, egészségügy és a leszakadt országrészek nem kis problémája?

Összeségében: a gyerekeink, unokáink, dédunokáink jövője?